

Sygn. akt VI Ka 312/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Sędziowie SO Marek Buczek SR del. do SO Joanna Polikowska (spr.)

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Z. J.

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014r.

sprawy **R. M.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 26 marca 2014 r. sygn. akt II K 762/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. M. w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z pkt III części dyspozytywnej wyroku i na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka w stosunku do oskarżonego R. M. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody tj. uiszczenia na rzecz (...) S.A. we W. kwoty 3498,50 złotych (trzech tysięcy czterystu dziewięćdziesięciu ośmiu złotych i 50 groszy),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 312/14

UZASADNIENIE

R. M. został oskarżony o to, że:

w dniu 21 listopada 2011r. w L., woj. (...)działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania, doprowadził pracowników (...) S.A.do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w ten sposób, że w punkcie sprzedaży „(...)” złożył jako prawdziwe poświadczające nieprawdę oświadczenie o osiągnięciu dochodu z tytułu świadczenia rentowego co było istotną okolicznością dla zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której uzyskał kredyt bankowy w kwocie 3498,50 złotych na zakup w systemie sprzedaży ratalnej mebli pokojowych, czym działał na szkodę (...) S.A.we W., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 762/13:

I. uznał oskarżonego R. M. winnym popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2kk i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego R. M. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

III. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego R. M. na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. we W. kwotę 3.498,50 zł (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych i pięćdziesiąt groszy) tytułem naprawienia wyrządzonej szkody, płatne w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów w niniejszej sprawie i nie wymierzył mu opłaty karnej.

Wyrok ten na podstawie art. 425 § 1-3 k.p.k., art. 444 k.p.k., zaskarżył na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze Prokurator Rejonowy w Lubaniu.

Powołując się na przepis art. 438 pkt. 1 k.p.k. zarzucił:

obrazę przepisu prawa materialnego, wyrażonego w art. 46 § 1 k.k., poprzez zaniechanie orzeczenia wobec R. M. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie przywołanego przepisu, a zobowiązanie wymienionego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w terminie 2 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia, w sytuacji gdy pokrzywdzony złożył wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut, powołując się na treść art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubaniu. Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował złożony wniosek i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku.

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, iż Sąd Rejonowy poddał zgromadzone w sprawie dowody swobodnej, mieszczącej się w granicach zakreślonych przepisem art. 7 k.p.k. ocenie i dokonał ustaleń faktycznych, których prawidłowość nie nasuwa żadnych wątpliwości. Sprawstwo i wina oskarżonego R. M. w zakresie popełnienia przypisanego mu czynu są niewątpliwe. Orzeczone wobec oskarżonego kara nie jest rażąco niesprawiedliwa.

Prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych nie kwestionuje autor wywiedzionej apelacji.

Rację ma natomiast prokurator zarzucając w apelacji, iż Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok dopuścił się obrazy przepisu prawa materialnego - art. 46 § 1 k.k., poprzez zaniechanie orzeczenia wobec R. M. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie przywołanego przepisu, a zobowiązanie wymienionego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w terminie 2 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Oskarżony R. M. został skazany za występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony na szkodę (...) S.A. we W.. Wartość szkody Sąd ustalił na kwotę 3.498,50 złotych, przy czym szkoda ta nie została naprawiona. Pokrzywdzony składając na piśmie zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zawarł w nim wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 k.k.

Stosownie do art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznana krzywdę; przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Zgodnie zatem ze wskazanym przepisem wobec złożenia przez pokrzywdzonego wniosku o orzeczenie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, obowiązkiem Sądu było orzec

wobec oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. taki środek karny. Z obrazą tego przepisu prawa materialnego rozstrzygnięcie takie jednak nie zapadło. Wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego nie obejmował żądania orzeczenia środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody. Zawierał on żądanie orzeczenia środka probacyjnego na podstawie art. 72 § 2 k.k. w postaci zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 3.498,50 złotych, w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. Obecny na rozprawie prokurator nie sprzeciwił się uwzględnieniu złożonego przez oskarżonego wniosku. Sąd pierwszej instancji nie uzależnił uwzględnienia wniosku oskarżonego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany, a mianowicie uzupełnienia go w zakresie dotyczącym orzeczenia środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonego w miejsce środka probacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody. Tym samym Sąd dopuścił się rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego – art. 46 § 1 k.k., co słusznie zarzucił w apelacji prokurator.

W ocenie Sądu Okręgowego w realiach tej konkretnej sprawy, mimo wyrokowania przez Sąd pierwszej instancji przy zastosowaniu art. 387 k.p.k. wobec zmodyfikowania na rozprawie przez prokuratora wniosku apelacji zachodziła możliwość zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie żądanym przez prokuratora. Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., zmienił zatem zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie z pkt III części dyspozytywnej wyroku, zasądzające na podstawie art. 72 § 2 k.k. od oskarżonego R. M. na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. we W. kwotę 3.498,50 złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody, płatne w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. M. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. we W. kwoty 3.498,50 złotych, którego orzeczenie było obligatoryjne w niniejszej sprawie.

Dokonując powyższej korekty zaskarżonego wyroku Sąd ad quem rozstrzygnął jednocześnie o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy w pozostałej jego części.

Wskazać należy, że wyrok Sądu Rejonowego nie jest dotknięty uchybieniami, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Stosownie zaś do treści art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zdecydował o zwolnieniu oskarżonego R. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa. Decyzja taka pozostaje uwarunkowana zwłaszcza zasadami słuszności, albowiem w ramach niniejszego postępowania odwoławczego dokonano korekty jednoznacznego błędu orzeczniczego popełnionego w sprawie przez Sąd pierwszej instancji, a zatem obciążenie kosztami nie mającego nic wspólnego z powyższą sytuacją oskarżonego byłoby - w aspekcie sprawiedliwościowym – oczywiście niczym nieuzasadnione.